

Kus života s milým tátou

Josef Janšta, foto archiv rodiny Berkovy

◀ Naše svatba

K dalšímu rozhovoru o manželství jsme se vydali do Otrokovic. Když se v tamním farním společenství zeptáte na rodinu Berkovu, tak je velmi pravděpodobné, že se potřebné dozvíte. A přitom tato rodina žije nenápadně na velkém sídlišti Trávníky. Čím Berkovi upoutávali pozornost od samého začátku své známosti? O tom jsme si povídali s paní Marií Berkovou, která si zvolila za své životní poslání službu nemocným – je zdravotní sestrou.

▲ Radost našeho života – Liduška a Anička

▼ Důmyslný vozík pomáhal manželovi dostat se kamkoliv

✦ **Jak jste se na Trávníky dostali a jaké květy přineslo vaše manželství s Toníkem?**

Můj budoucí manžel tam jako těžký invalida bydlel se svým otcem v bezbariérovém bytě a já jsem se za ním přistěhovala hned po svatbě. A květy? První vykvetl po dvou letech – narodila se nám Liduška. Byli jsme šťastni, vždyť navíc takto padl předsudek, že nebudeme moci mít zdravé děti. A manželův otec? Byl nejšťastnějším dědečkem, jakého jsem mohla poznat. Obdivoval každý zdravý pohyb své vnučky – u Tondy něco takového nezažil. Tuto radost jsme si zopakovali zanedlouho u druhé dcery Aničky.

✦ **Váš manžel byl invalidní – pohyboval se na vozíku, těžko se vyjadřoval. Jak přijímali lidé tuto zvláštnost vašeho manželství?**

To nemohu příliš dobře posoudit – asi různě, podle různosti povah. Farnost nás však přijala velmi pěkně. Mohli jsme zřetelně pocítit, co znamená farní rodina ve všech možných potřebách. Velkou oporou nám byli přátelé z dřívějších dob.

✦ **Mladí muži si dnes často myslí, že si získají děvčata vypracovanými svaly a zevněškem podle módního trendu. Můžete nám říct, čím vám imponoval Toník?**

Asi nejvíc svou bezelstností a upřímností a též hlubokým vztahem k Bohu. Neuměl lhát a dokázal se opravdu radovat ze života, i když byl tak těžce postižený.

✦ **Co vás jako rodinu spojovalo? V čem bylo vaše štěstí?**

Společně prožívaná víra v Boha a vědomí, že vše, co je od něho, napomáhá k dobrému. V tomto duchu jsme žili rodinný život s jeho

Děkujeme Bohu za vše, co jsme prožily s naším milým tátou

radostmi i starostmi, těšili jsme se na sebe, a tomu se snad říká štěstí.

✦ **Váš manžel zemřel, když vaše dcery prožívaly své dospívání. Můžete s odstupem času říct, jak se nebeský Otec o vás a o vaše děti v této těžké situaci postaral?**

Bylo to pro nás opravdu těžké období. Ještě dnes je cítit zármutek z toho prázdného místa. Ale nebeský Otec byl s námi. Nastoupila jsem do zaměstnání a holky našly náplň svého volného času v činnosti kolem farnosti, a tak ani nezbyvalo mnoho prostoru pro smutek. Po čase jsme byly schopny přijmout i tuto novou situaci a děkovat Bohu za to, že jsme mohly kus života prožít s naším milým tátou.

✦ **Tento rozhovor čtou vesměs starší ministranti, kteří jistě také uvažují o své životní roli. Co byste jim k tomu mohla říct?**

Važte si daru víry, protože ta je jediným světlem v našich temnotách. Budete-li vždy opravdově hledat Boží vůli, můžete si být jisti, že vám Pán připraví pro život to nejlepší.

Hurá za ním!

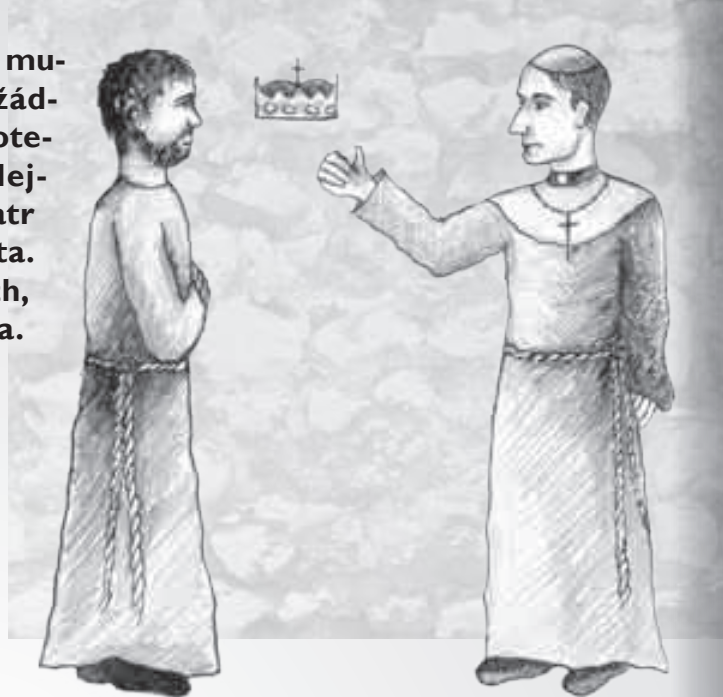
Svatý Jindřich

U brány trevírského kláštera zastavil kočár. Každý musel na první pohled poznat, že jeho majitel není žádné „béčko“. Kočí hbitě seskočil z kozlíku a běžel otevřít dveře kočáru, ale vzácný cestující byl rychlejší, nečekal na uctivou pomoc a vystoupil sám. Bratr vrátný se bez dlouhého vyptávání rozběhl pro opata. Když s ním chce mluvit člověk v tak krásných šatech, není vyloučeno, že chce přispět na provoz kláštera.

*Králi, ty chceš být
MNICHEM?*

Otec Václav Trmač, ilustrace Marie Klapperová

Šok pro opata

Opat na rozdíl od vrátného věděl, s kým má tu čest. Srdečně krále Jindřicha přivítal, nabídl mu vodu na umytí po dlouhé cestě a malé občerstvení, ale král obojí s díky odmítl. „Rozhodl jsem se vzdát koruny a vstoupit do kláštera jako obyčejný mnich,“ překvapil opata svou prosbou. „Ty, králi, chceš být mnichem?“ divil se. „Mnichem, kterému nic nepatří a který se ve všem podřizuje svému představenému? A co tvá manželka? To přece nejde. Máš své úkoly, země tě potřebuje, stejně jako chudí, kterým pomáháš, biskupství, které jsi nedávno založil, kostely a kláštery, které potřebují ochranu...“ „Chci být obyčejným mnichem,“ opakoval své přání král, „a prosím tě, abys mě přijal do tohoto kláštera. Toužím sloužit celým svým životem Bohu, stejně jako moje žena, která s mým přáním souhlasí. Bude o ni dobře postaráno. Už se nemohu dívat na krev prolévající ve válkách na obranu země a potlačování neustálých útoků vzpurných knížat. Chci prokazovat lidem lásku jako náš Spasitel a místo toho musím mít neustále po ruce meč...“

Šalamounské řešení

Opat krále od jeho úmyslu odrazil, ale ten trval na svém. Opat tedy svolal celé společenství bratří do klášterního kostela a tam se krále ještě jed-

Jindřich se narodil roku 973 v Bavorsku, byl vychován rezenským biskupem sv. Wolfgangem, 1002 se stal králem německým, 1004 italským a 1014 římským císařem. Cítil odpovědnost za víru svých poddaných a podporoval misijní činnost církve. Zemřel 13.7.1024. Také jeho manželka Kunhuta zemřela v pověsti svatosti a je uctívána jako svatá.

nou zeptal: „Trváš nezvratně na svém úmyslu vstoupit do tohoto kláštera a složit řeholní sliby čistoty, chudoby a poslušnosti?“ „Ano,“ odpověděl rozhodně a bez váhání král, „a zavazuji se k tomu od této chvíle svým královským slovem.“ „Dobře,“ potvrdil opat slavnostně králův slib, „přijímám tě za člena tohoto kláštera.“ Mírně se odmlčel a pak dodal: „A jako tvůj nový představený, kterému ses zavázal slibem poslušnosti, ti nařizuji, abys dále spravoval zemi, kterou ti Bůh svěřil, a abys přijal tento těžký úkol stejně ochotně, jako Kristus přijal svůj kříž.“ Král poslechl.

Poslušný král

Roku 1013 byl papež Benedikt VIII. vyhnán z Itálie. Požádal Jindřicha o pomoc a ten v čele vojska dobyl Řím a umožnil tak papeži návrat. Když slíbil další pomoc a ochranu papeži Benediktovi i jeho nástupcům, byl korunován římským císa-

řem. Svému slibu zůstal věrný. Při potlačování povstání v jižní Itálii se stejně jako mnoho jeho vojáků nakazil nemocí, které nakonec podlehl, a byl pochován v bamberšské katedrále, kterou sám založil. ▲

Když si Tarsicia objednáš, láhev na kolo za to máš!

Ano, je to pravda, je to tak. Objednej si Tarsicia, nebo když už ho máš objednaný, doporuč ho svým kolegům ministrantům, a když uvedou do objednávky, že jsi jim Tarsicia doporučil ty, a my vás vylosujeme, láhev na kolo máš také! Proto neváhej, protože když Tarsicia budeš mít, na kole pak můžeš pít! ☺
V tomto horkém létu se můžeš potápět s novým potápěčským vybavením od redakce Tarsicia vylosovaný Petr Holec z Jilemnice.

Blahopřejeme!